RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0156 van 17 maart 2015 in de zaak 1314/0035/A/4/0027

In zake:

- 1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad HOOGSTRATEN**
- 2. de **stad HOOGSTRATEN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Willem SLOSSE en Astrid GELIJKENS kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechselsesteenweg 64 bus 2 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partii

Tussenkomende partij:

de nv **ELECTRABEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Tangui VANDEPUT en Patrik DE MAEYER kantoor houdende te 1160 Brussel, Tedescolaan 7 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 september 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Antwerpen van 8 augustus 2013 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het oprichten van 2 windturbines als uitbreiding van een bestaand windturbinepark langs de E19.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2321 Hoogstraten, Gaarshof zn / Hoge Akker zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 681a, 683a en 684a.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 december 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Astrid GELIJKENS die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Patrik DE MAEYER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verzoekende partijen zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv ELECTRABEL verzoekt met een aangetekende brief van 30 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 11 februari 2014 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 5 maart 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van het bestaande windturbinepark "Hoogstraten Wind" met 2 windturbines.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 april 2013 tot en met 24 mei 2013, worden 2 bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten verleent op 24 juni 2013 het volgende ongunstig advies:

"

De aanvraag betreft de plaatsing van 2 bijkomende windmolens aan de oostzijde van de E19 (tussen Hoge Akker en Gaarshof). De turbines staan in het verlengde van de bestaande 6 turbines op gelijkaardige afstand van de E19 en de HSL.

Gelet op het ongunstig advies d.d. 29/04/2013 van het schepencollege m.b.t. de milieuvergunningsaanvraag om reden dat de dichtstbijzijnde woning gelegen op 87m van turbine 8. Een turbine op deze korte afstand kan niet aanvaard worden.

Overwegende dat het stedenbouwkundig onaanvaardbaar is dat een windturbine op 87m van een bestaande woning wordt ingepland.

..."

De verwerende partij beslist op 8 augustus 2013 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

"...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente HOOGSTRATEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 25 april 2013 tot 24 mei 2013. Er werden 2 bezwaarschriften ingediend.

De bezwaren handelen over:

- 1. De woning van de bezwaarindiener bevindt zich ten zuiden van een reeks van 6 reeds uitgevoerde windturbines. Indien de in dit dossier gevraagde turbines worden uitgevoerd, zal de woning zowel vooraan als achteraan ingesloten worden door windturbines.
- 2. Indien de windturbines niet weloverwogen worden ingeplant, zal er een sterke verstoring van het landschap en de omgeving ontstaan.
- 3. Hinder (geluid, slagschaduw en gezondheid) voor woningen in de omgeving.
- 4. Waardevermindering voor woningen in de omgeving, ook tengevolge van industriegebied, autosnelweg, hogesnelheidstrein etc.
- 5. Veiligheid.
- 6. Problemen voor fauna en flora.

...

TOETSING VAN DE AANVRAAG AAN DE RELEVANTE SCREENINGSCRITERIA — MER-SCREENING

Het ontwerp komt voor op de lijst gevoegd als bijlage III van het Project-m.e.r.-besluit in uitvoering van de Europese richtlijn 85/337/EEG. Bijgevolg dient de vergunningverlenende overheid de aanvraag te screenen.

Een screening houdt in dat nagegaan wordt of het project, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Zo er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, dan moet een milieueffectrapport worden opgemaakt.

In de beschrijvende nota is de screening van deze criteria uitgevoerd en worden de punten zoals deze opgesomd in bovenvermelde bijlage II, behandeld. Deze punten worden hieronder samengevat:

- a) de omvang van het project: het project houdt de bouw en exploitatie in van 2 windturbines;
- b) het gebruik van natuurlijke hulpbronnen:
 - diverse grondstoffen voor de bouw van de windturbines zoals zand, cement en metalen; de wieken bestaan uit diverse polymeren (voornamelijk glasvezel, versterkt polyester en polyurethaan);
 - tijdens de exploitatie wordt kinetische energie uit de wind geoogst en omgezet naar elektrische energie;
- c) de productie van afvalstoffen:
 - tijdens de normale exploitatie komen er geen afvalstoffen vrij;
 - indien in de windturbine gebruik gemaakt wordt van een planetaire overbrenging dient regelmatig de olie vervangen te worden;
 - bij de afbraak kan het overgrote deel van de windturbine gerecycleerd worden;
- d) verontreiniging en hinder: tijdens de normale exploitatie komen er geen verontreinigingen voor; de hinderaspecten (voornamelijk geluid en slagschaduw) werden door erkende studiebureaus onderzocht (zie bijgevoegde nota's [2) en [3]);
- e) risico op ongevallen, met name gelet op de gebruikte stoffen en technologieën: de veiligheidsaspecten werden door een erkend studiebureau onderzocht (zie veiligheidsstudie [4]); uit deze studie bleek dat het mensenrisico als aanvaardbaar beschouwd kan worden.

2. Plaats van de projecten:

- a) Het bestaande grondgebruik:
 - per turbine wordt een werkplatform voorzien van 1350 m2 in waarbinnen de funderingen worden aangebracht;
 - Er is een grondverzet van meer dan 250 m3 per turbine nodig. Overeenkomstig de Vlaamse reglementering betreffende de bodemsanering wordt door een erkend bodemsaneringsdeskundige een verslag opgemaakt teneinde de bestemming/toepassingen van de grond te kunnen controleren.
 - in bepaalde gevallen dienen toegangswegen aangelegd te worden; Deze worden tot een minimum beperkt.
- b) de relatieve rijkdom aan en de kwaliteit en het regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied: de enige hulpbron die ter plekke wordt gebruikt tijdens de exploitatie is windenergie, dewelke een duurzaam en onuitputtelijk karakter heeft;
- c) het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder aandacht voor volgende typen gebieden (...): de inplantingslocaties van windturbines zijn beperkt in Vlaanderen vanwege wettelijke beperkingen en de hoge bevolkingsdichtheid; de verschillende gebieden in de omgeving van de projectzone werden onderzocht op de potentiële hinder van de inrichting;

3.Kenmerken van het potentiële effecten:

De potentiële effecten betreffende slagschaduw, geluid en natuur werden reeds besproken in voorgaande punten. Ze komen tevens uitgebreid aan bod in het kader van de aanvraag tot milieuvergunning. Hierbij dient vermeld dat in het kader van de milieuvergunning het cumulatief effect van deze aanvraag met de reeds bestaande en vergunde windturbines ten noorden van de inplanting wordt bekeken.

Besluit MER-screening

Uit het screeningsonderzoek, waarvan ook de lokalisatienota een schriftelijke

weergave is, kan er geconcludeerd worden dat er geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn en dat geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt. Zowat elk project heeft milieueffecten. Enkel voor de projecten met aanzienlijke milieueffecten moet een milieueffectrapport worden opgemaakt. Uit de hierboven vermelde kenmerken moet - in redelijkheid worden afgeleid dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De bestaande toestand

Het windturbineproject wordt voorzien parrallel met en ten oosten van de E 19 en de hogesnelheidstrein te Hoogstraten. De 2 windturbines zullen geplaatst worden in het verlengde van het bestaande windturbinepark "Hoogstraten Wind" van 6 windturbines.

De windturbines zijn langzaam draaiende driewiekers met een maximale rotordiameter van 93 m, een ashoogte van maximaal 108 m, een tiphoogte van maximaal 150 m. Elke windturbine zal een maximaal nominaal vermogen hebben van 3.000 kW en bijhorende een transformator van maximaal 3.500 kVA.

De gemiddelde jaarlijkse bruto elektriciteitsproductie van het volledige windturbineproject zal overeenstemmen met het jaarlijks energieverbruik van 2600 gezinnen. De windturbines zullen gecertificeerd zijn volgens de norm IEC 61400-1. De klasse hangt af van het lokale windklimaat. Er zullen enkel windturbines gekozen worden die minimum IEC IIIA gecertificeerd zijn.

Om tot op de exacte inplantingplaatsen van de turbines te geraken, zal men gebruik maken van de aanwezige wegeninfrastructuur. Aansluitend op deze bestaande wegen zullen enkele nieuwe wegen aangelegd worden om de resterende afstand te overbruggen.

Per windturbine wordt een werkplatform voorzien van ca. 45m op 30m dat dient als kraanzone, tijdelijke opslagplaats, voor montagezone, etc., zowel tijdens de opbouw van de turbines als bij het onderhoud ervan.

- de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen

Binnen het <u>Windplan Vlaanderen</u> bevinden de windturbines zich in een gebied dat zeker in aanmerking komt voor het plaatsen van windturbines.

Binnen de <u>Provinciale screening voor de plaatsing van</u> windturbines bevindt de inplantingszone zich binnen de deelruimte van de E 19 en de Hogesnelheidstrein, een preferentiële locatie voor de inplanting van windturbines.

In ieder geval dient hierbij opgemerkt te worden dat binnen de beide kaderplannen deze zones aangeduid werden als <u>potentiële</u> zones voor de inplanting van windturbines. Deze is echter geen vrijgeleide voor vergunningen: iedere aanvraag dient op zich grondig bekeken te worden, rekening houdend met plaatselijke ruimtelijke karakteristieken van de omgeving en gegevens die blijken uit o.a. terreinbezoek, het openbaar onderzoek...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Er moet worden onderzocht en gemotiveerd of op deze locatie windturbines kunnen worden ingeplant. Dit gebeurt:

1. A.h.v. de lokalisatienota

Zoals bepaald in de omzendbrief EME/2006/01- R0/2006/02 "afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines" dient een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van windturbines een lokalisatienota te bevatten. In deze lokalisatienota moet de locatiekeuze op basis van verschillende afwegingselementen worden gemotiveerd en onderbouwd.

Volgende afwegingselementen worden beschouwd:

Ruimtelijke bundeling als fundamenteel uitgangsprincipe

Duurzaam ruimtegebruik houdt in dat rekening wordt gehouden met de meest optimale planmatige invulling van een gebied, onder andere in functie van de kwetsbaarheid en de draagkracht van het gebied. Windturbines kunnen nadrukkelijk een effect hebben op de site en de ruime omgeving. Artikel 1.1.4 stelt dat duurzaamheid een onderdeel vormt van de goede ruimtelijke ordening. Ook het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gaat uit van duurzaamheid. Het komt er bijgevolg op aan de vraag naar locaties voor de inplanting van windturbines, te verzoenen met de vraag naar een kwaliteitsvolle ruimtelijke ordening. Relevant voor het locatievraagstuk van windturbines is één van de basisdoelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, het behoud en waar mogelijk de versterking van het buitengebied.

Complementair hieraan is ook het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling van belang. Door het concentreren van activiteiten (in de kernen van het buitengebied en aansluitend bij stedelijke gebieden) moet de verdere versnippering worden tegengegaan en ook de druk op het buitengebied worden verminderd. Bij de ruimtelijke ingreep wordt ernaar gestreefd bijkomende negatieve, storende visuele vervuiling of impact op een gebied of locatie zoveel 'mogelijk te vermijden of te minimaliseren.

In bepaalde omstandigheden kan echter een nieuw landschapsbeeld geschapen worden, dat een meerwaarde oplevert en de positieve effecten in het licht stelt. Meest opvallend is de verticale verschijningsvorm met tegenwoordig een eerder technologische en zelfs design uitstraling in het open landschap. Echter, indien windturbineparken niet weloverwogen worden ingeplant, ontstaat er een sterke verstoring van het landschap en de omgeving.

De lijnstructuur die aanwezig is in het landschap, is de E19 en de HST-lijn. De windturbines staan parallel aan deze lijninfrastructuur. De 2 windturbines bevinden zich tevens in het verlengde van de bestaande rij van 6 windturbines iets meer naar het noorden. Ze vormen hiermee een aansluitende rij.

Ruimtelijk vormen de twee gevraagde windturbines een cluster die aansluit bij de bestaande windturbines en de aanwezige lijninfrastructuren.

Door deze bundeling ontstaat er geen nieuwe versnippering van het landschap. Er wordt een ruimtelijk evenwicht bereikt met de bestaande lijnstructuur en de vergunde en bestaande windturbines rond de E19 en HST-lijn.

De inplanting van de windturbines ondermijnt de eigenschappen van deze dragers en het omliggend landschap niet. De windturbines fungeren visueel als herkenningspunten, bakens bij deze door de mens aangelegde vervoersassen. Gezien hun ecologisch en economisch nut betekenen de windturbines een logische invulling bij deze bestaande lijn infrastructuur.

Grondgebruik

Qua grondgebruik moet het de bedoeling zijn zoveel mogelijk bestaande wegen en paden te gebruiken, zowel voor aanvoer van materiaal als voor onderhoud. Er kan best

een regeling getroffen worden over de ontmanteling van de turbine na buitendienststelling, over sloopplicht na negatieve revisie, en dergelijke. Voor de turbines is een sokkel voorzien met een diameter van 20m, is er een werkplatform van 1350m² nodig en worden nieuwe toegangswegen naar de turbines aangelegd. Dergelijke verhardingen zijn niet ongering. Echter worden ze aangelegd in grind, waardoor ze makkelijk verwijderbaar zijn. Er wordt ook steeds opgelegd dat na ontmanteling van de molens de aangelegde verhardingen eveneens verwijderd moeten worden.

Wonen

Bijzondere zorg moet worden gedragen ten aanzien van bewoonde vergunde of vergund geachte gebouwen in de omgeving die vreemd aan de inrichting zijn. De mogelijke impact op het wooncomfort door geluidshinder, visuele hinder, slagschaduw, lichtbebakening enz. dient toegelicht te worden in de lokalisatienota, zoals in de volgende paragrafen beschreven. De aanvaardbaarheid van deze impact kan verschillen naargelang de ligging van het gebouw en naargelang de instemming of betrokkenheid van de bewoners.

De dichtstbijzijnde woonzone bevindt zich op 700 m (zuidoosten) van de projectzone.

De dichtstbijgelegen woning bevindt zich op een afstand van 89 m van de meest zuidelijke windturbine. De eigenaar van deze woning is betrokken partij in het project. Eventueel dienen milderende maatregelen te worden genomen. Dit aspect wordt behandeld in de aanvraag tot milieuvergunning.

• Agrarisch - Natuur.

Het agrarisch gebruik van landbouwgronden wordt nauwelijks beperkt. Er is geen invloed geconstateerd op het gewas en het vee. Geurhinder rond bepaalde bestaande bedrijven zou niet verder verspreid worden dan nu al het geval is. ... De mogelijke effecten van de inplanting van windturbines ten aanzien van efficiënt bodemgebruik of eventuele verstoring van de uitbatings(mogelijkheden) dienen in de lokalisatienota beschreven en geëvalueerd te worden. Er mag niet uit het oog verloren worden dat landbouwgebieden meestal open gebieden zijn in het buitengebied. De evaluatie dient dus met de nodige voorzichtigheid te geschieden.

Bij het uitzoeken van de inplanting van funderingen en toegangswegen werd bij zo veel mogelijk aandacht geschonken aan de inpassing ervan in de huidige exploitatie van de landbouwgronden. Zowel de inplanting van de windturbines, als deze van de toegangswegen naar de turbine werden in overleg met de eigenaars en/of exploitanten besproken en vastgelegd.

De werkplatformen worden aangelegd in grind, waardoor ze makkelijk verwijderbaar zijn. Er wordt ook steeds opgelegd dat na ontmanteling van de molens de aangelegde verhardingen eveneens verwijderd moeten worden.

Na de oprichtingsfase wordt de funderingssokkel bedekt met aarde en begroeiing. De windturbines nemen strikt genomen weinig plaats in.

Het agrarisch gebruik van de landbouwgronden wordt nauwelijks beperkt.

Op de betrokken percelen komen geen natuurwaarden van belang voor. Het gaat om vrij intensief uitgebate landbouwpercelen.

• <u>Bedrijventerreinen.</u>

De projectzone grenst niet onmiddellijk aan een bedrijvenzone. De dichtst bijgelegen bedrijvenzone, transportzone- en industriezone te Meer, bevindt zich meer noordelijk ten opzichte van de projectzone. De inplanting van windturbines op de voorziene locatie, beïnvloedt de exploitatie van de bedrijvenzone niet.

<u>Landschap en erfgoed</u>

Tegenover het aspect landschap kunnen volgende afwegingselementen worden aangegeven:

- er dient om landschappelijke redenen aansluiting gezocht bij bestaande grootschalige infrastructuren zoals (zee-)haventerreinen, sluizencomplexen, bundeling van lijninfrastructuren;
- de aanwezigheid in het gebied van andere constructies die reeds een belangrijke impact hebben op het landschap (bv. Pylonen, masten, bruggen, ...) en waarmee een bundeling van windturbines kan plaatsvinden;
- de schaal van de in het gebied aanwezige landschapselementen (een verticaal dominerend landschapselement zal beter integreerbaar zijn in een landschap waar reeds grootschalige landschapselementen voorkomen;
- de interferentie met de cultuurhistorische kenmerken van het gebied (lijnrelicten, puntrelicten, relictzones, ankerplaatsen, ...) is bepalend (cf. landschapsatlas).
- de aanwezigheid van lijninfrastructuren waarvan de herkenbaarheid in het landschap door de inplanting van windturbines verhoogt (autosnelwegen, rivieren, spoorwegen, hoogspanningsleidingen,...);
- de landschappelijke invloedzone van het windturbinepark;
- gezocht kan worden naar mogelijkheden om de structuren in het landschap te benadrukken en/of te versterken, om de vormkwaliteiten van het turbinepark in de omgeving te accentueren en nieuwe bakens te creëren;
- inschatting van de visuele impact van het project, rekening houdend met de gewenste bebakening zoals geëist door het directoraat-generaal van de Luchtvaart.

Er wordt een ruimtelijk evenwicht bereikt met de bestaande lijnstructuur en de vergunde en bestaande windturbines rond de E19 en HST-lijn. De inplanting van de windturbines ondermijnt de eigenschappen van deze dragers en het omliggend landschap niet.

Door deze bundeling ontstaat er geen nieuwe versnippering van het landschap. De windturbines worden gepercipieerd als puntrelicten.

De windturbines fungeren visueel als herkenningspunten, bakens bij deze door de mens aangelegde vervoersassen. Gezien hun ecologisch en economisch nut betekenen de windturbines een logische invulling bij deze bestaande lijninfrastructuur.

De aanvraag werd voor advies voorgelegd aan het Agentschap Onroerend Erfgoed - aspect Landschappen.

Het Agentschap heeft geen bezwaar tegen de aanvraag.

• Geluidsimpact

De hinder door geluid van windturbines wordt beperkt door middel van richtwaarden die ook buiten de afstand van 250 m tot woningen gelden (zoals vroeger), waarbij de strengste normen gelden in woongebied (overdag 44 dB(A), 's avonds en 's nachts 39 dB(A)) en de minst strenge in industriegebied (overdag 60 dB(A) en 's avonds en 's nachts 55 dB(A)).

Over dit aspect van de aanvraag zal worden geoordeeld in het kader van de aanvraag tot milieuvergunning*.

Slagschaduw - lichtreflecties

Betreffende de hinder veroorzaakt door lichtreflecties en slagschaduw, zowel voor omwonenden als mensen die in de omgeving werken en wonen, zullen de verstrengde betreffende normen (max. 8u slagschaduw per jaar en max. 30 min/dag). **Ook hierover**

zal geoordeeld worden in het kader van de aanvraag tot milieuvergunning*.

• <u>Veiligheid</u>

De verschillende aspecten van veiligheid worden beoordeeld in het kader van de aanvraag tot milieuvergunning.

In ieder geval dient er omwille van de aanwezigheid van een gasleiding, het advies van Fluxys opgevolgd te worden. 'Indien er werken, zoals grondboringen voor watervoorzieningen of dergelijke, op meer dan 100 m diepte zullen uitgevoerd worden dient onze maatschappij (Fluxys) opnieuw gecontacteerd worden voor advies.'

*De verwijzing naar milieuvergunning:

De koppeling tussen stedenbouwkundige- en milieuvergunning is vastgelegd in het decreet voor ruimtelijke ordening én in het milieuvergunningendecreet.

Is er voor een project zowel een stedenbouwkundige- als een milieuvergunning nodig, is de ene vergunning geschorst blijft zo lang de andere niet is verleend. Is de stedenbouwkundige vergunning verleend, maar is de milieuvergunningsaanvraag nog lopende, dan mogen de werken niet starten. Wordt de ene vergunning geweigerd, dan vervalt de andere van rechtswege.

Luchtvaart.

De mogelijke impact op militaire en burgerluchtvaart moet worden nagegaan, niet alleen in de nabijheid van luchthavens maar ook ten aanzien van bijvoorbeeld radarinstallaties. Desgevallend zullen bebakeningsvereisten en/of hoogtebeperkingen worden opgelegd. Bijzondere aandacht dient besteed te worden aan de effecten van lichtbebakening op de omwonenden en de omgeving (vb. mensen die in de omgeving werken).

D.d. 07/05/2013 werd een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, Luchtvaart, in akkoord met Belgocontrol en Defensie. De windturbines zijn onderworpen aan bebakingen gezien de ligging binnen categorie B.

Natuur

De te verwachten effecten op de fauna, in het bijzonder vogels en vleermuizen, worden in internationale publicaties als mogelijke bedreiging vernoemd en zijn dus een essentieel element in de besluitvorming bij de inplanting van windturbines. Naast de effectieve aanvaring (vogels en vleermuizen) kan verstoring optreden die, afhankelijk van de aard van de verstoring en de mate van gewenning of van uitwijkmogelijkheid, blijvend kan zijn. Voor de belangrijke natuurgebieden, waaronder Vlaams Ecologisch Netwerk, speciale beschermingszonehabitatrichtlijn en speciale beschermingszone-vogelrichtlijn, andere gebieden met belangrijke ecologische waarden (bijvoorbeeld leefplaatsen van beschermde soorten of beschermde vegetaties) en natuurreservaten dient een omgevingsanalyse uit te maken welke afstand als buffer aangewezen is. Deze afstand kan onder meer bepaald worden afhankelijk van een lokale ornithologische analyse of in het geval van een indicatie op significante negatieve effecten op een speciale beschermingszone, een algemene beschrijving of een "passende beoordeling" waarbij ook rekening wordt gehouden met de omgevingsfactoren. Ervaring leert dat het naar voren schuiven van afstandsregels tom, het rotorblad niet steeds relevant is.

In het kader tot de aanvraag tot milieuvergunning heeft het Agentschap van Natuur en Bos met kennis van zaken over de aanwezige natuurwaarden geoordeeld. Haar advies is gunstig, de bestaande natuurwaarden worden niet geschaad.

Luchtvaart

De mogelijke impact op militaire en burgerluchtvaart moet worden nagegaan, niet alleen in de nabijheid van luchthavens maar ook ten aanzien van bijvoorbeeld radarinstallaties. Desgevallend zullen bebakeningsvereisten en/of hoogtebeperkingen worden opgelegd. Bijzondere aandacht dient besteed te worden aan de effecten van lichtbebakening op de omwonenden en de omgeving (vb. mensen die in de omgeving werken).

Er werd een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht door de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, Luchtvaart. De voorwaarden betreffen de bebakeningssignalisatie.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het beroep tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

"

<u>Eerste verzoekende partij</u> kan, in overeenstemming met artikel 4.8.11., §1, 6° VCRO, als belanghebbende een verzoekschrift indienen bij uw Raad. Het college van burgemeester en schepenen werd immers ingevolge artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO om advies gevraagd inzake de vergunningsaanvraag.

Verzoekende partij, het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten, verleende op 24 juni 2013 een ongunstig advies aangaande de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor het het oprichten van 2 windturbines ter uitbreiding van het bestaande windturbinepark langs de E19 wordt verleend op een terrein gelegen Gaarshof ZN / Hoge Akker ZN te 2321 Hoogstraten, Afdeling 3, sectie C, nrs. 681A, 683A, 684A. (stuk 2), zodat zij als belanghebbende kan optreden en een verzoekschrift kan indienen bij Uw Raad. Het college van burgemeester en schepenen verkrijgt uit kracht van de vermelding in de VCRO de procesbevoegdheid om zelfstandig haar vorderingsrecht uit te oefenen.

Het college van burgemeester en schepenen besliste in zitting van 16 september 2013 om tegen de bestreden beslissing een verzoekschrift tot vernietiging in te stellen bij Uw Raad (stuk 3).

Bij arrest van 5 februari 2013 met nummer A/2013/0037 besliste uw Raad om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof aangaande de wijziging in de mogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen om als belanghebbende op te treden en een verzoekschrift in te dienen bij uw Raad op basis van artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO juncto artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, zoals gewijzigd door het

decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1982 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden.

Krachtens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wint de verwerende partij, als vergunningverlenend bestuursorgaan in de bijzondere procedure, zowel het voorafgaand advies in van het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente(n) als van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, zoals gewijzigd door het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1982 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden, bepaalt dat de beroepen bij de Raad kunnen worden ingesteld door volgende belanghebbenden: "(...) 6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht".

Alhoewel het college van burgemeester en schepenen in artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviesverlenende instantie in de bijzondere procedure, behoort zij niet tot een departement of agentschap en beschikt zij niet over een leidend ambtenaar. Het gewijzigde artikel 4.8.11. VCRO leidt tot een ongelijke behandeling, aangezien er geen vorderingsrecht meer voorzien wordt voor het college van burgemeester en schepenen in het geval dit college in het kader van de bijzondere procedure een advies verleent over de ingediende vergunningsaanvraag.

Om deze reden heeft uw Raad bij arrest van 5 februari 2013 met nummer A/2013/0037 een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof. Meer bepaald werd volgende vraag gesteld:

"

Schendt artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO in de versie vóór de wijziging ervan bij het Decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, voor zover het toelaat dat de adviserende instanties behorende tot een Vlaams departement of Vlaams agentschap via de betrokken leidend ambtenaar of bij diens afwezigheid diens gemachtigde, een vordering tot schorsing en/of vernietiging kunnen indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, terwijl die bepaling niet in een vorderingsrecht voorziet voor het College van burgemeester en schepenen dat overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviserend orgaan binnen de bijzondere procedure en in die hoedanigheid ook advies heeft verleend?

..."

De prejudiciële vraag werd in het Belgisch staatsblad gepubliceerd op 29 maart 2013 (Stuk 4).

<u>Tweede verzoekende partij</u> heeft belang om in de zaak tussen te komen op basis van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO.

Enerzijds verleende haar college van burgemeester en schepenen d.d. 24 juni 2013 een ongunstig advies inzake de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag conform artikel 4.7.26., §4, 2° VCRO.

Anderzijds wenst de gemeente haar ruimtelijke visie en ruimtelijk beleid bevestigd te zien. De bestreden beslissing voorziet immers in de uitvoering van werken die haaks staan op het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Zone voor windturbines Meer-Hoogstraten" (stuk 5) en hierdoor niet stroken met de visie zoals opgenomen in het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van de gemeente Hoogstraten (stuk 6): (...)

(GRS Hoogstraten, Informatief gedeelte, blz. 14)

Aangezien tweede verzoekende partij haar ruimtelijk beleid en ruimtelijke visie zoals weergegeven in haar Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan verdedigd wenst te zien, is haar belang evident.

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

1.

Het onderscheid tussen de Stad als verzoekende partij, dan wel het college van burgemeester en schepenen als verzoekende partij, is wel degelijk relevant, nu de rechtspraak van Uw Raad ter zake duidelijk het bewijs van een verschillend belang vereist.

2.

Voor het belang van het college van burgemeester en schepenen, eerste verzoekende partij, kan immers het feit dat zij nominatim als belanghebbende wordt aangeduid in de VCRO, volstaan.

Immers kan het belang van het college van burgemeester en schepenen inzake een beroep tegen een vergunning conform de reguliere procedure zich baseren op artikel 4.8.11, § 1, 2° VCRO, namelijk als één van "de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen".

In de bijzondere vergunningsprocedure is het college van burgemeester en schepenen echter geen vergunningverlenend orgaan: zij geeft enkel advies.

Echter behoort zij niet tot een departement of agentschap en beschikt zij niet over een leidend ambtenaar, zodat artikel 4.8.11, § 1, 6° VCRO niet van toepassing kan zijn: (...)

Inzake beroepen tegen vergunningen, afgeleverd conform de bijzondere procedure, wordt het college van burgemeester en schepenen aldus niet nominatim als belanghebbende aangeduid.

Ter zake heeft Uw Raad wel volgende prejudiciële vraag gesteld: (...)

Deze procedure is nog hangende voor het Grondwettelijk Hof.

Inzake beroepen tegen vergunningen, afgeleverd conform de bijzondere procedure, kan het college van burgemeester en schepenen aldus vooralsnog enkel als derde <u>belanghebbende partij, conform artikel 4.8.11, § 1, 3° VCRO, optreden,</u> waarbij zij de bewijslast draagt van de rechstreekse of onrechtsreekse hinder of nadelen die zij kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

- 3. De Stad kan hoe dan ook enkel maar als derde belanghebbende, conform artikel 4.8.11, § 1, 3° VCRO, een verzoek tot vernietiging indienen bij Uw Raad.
- 4. Hoe dan ook dienen verzoekende partijen het college van burgemeester en schepenen, en de Stad hun belang bij het verzoek tot nietigverklaring aan te tonen.

De bewijslast met betrekking tot het belang ligt volledig bij verzoekende partijen. Het is aan verzoekende partijen om concreet toe te lichten welke hinder of nadelen zij persoonlijk vrezen te zullen ondergaan, en om hun uiteenzetting dienaangaande te staven met de nodige stukken.

Uw Raad heeft er in eerdere rechtspraak reeds meermaals op gewezen dat telkens concreet moet aangetoond worden welke nadelen de verzoekende partij vreest te zullen leiden ingevolge de tenuitvoerlegging van de beslissing (dit vloeit voort uit artikel 4.8.11, § 1, 3° VCRO, dat zeer specifiek vereist dat de zgn. benadeelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden" ingevolge de bestreden beslissing). Het belang wordt m.a.w. niet vermoed.

Het belang fungeert als één van de ontvankelijkheidsvoorwaarden van het verzoek bij Uw Raad, en raakt de openbare orde.

5. Voor wat betreft het belang van eerste verzoekende partij, wordt enkel verwezen naar 4.8.11, § 1, 6° VCRO, dat echter niet van toepassing is op eerste verzoekende partij.

Eerste verzoekende partij laat na om aan te tonen welke hinder of nadelen zij kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Zij argumenteert dienaangaande niets.

Er dient dan ook besloten te worden tot de **onontvankelijkheid** van het verzoekschrift tot nietigverklaring in hoofde van eerste verzoekende partij, wegens **gebrek aan belang**.

6. Tweede verzoekende partij verwijst algemeen naar haar ruimtelijke visie en haar ruimtelijk beleid.

De uitvoering van de bestreden beslissing zou haaks staan op het Gewestelijk RUP "Zone voor windturbines Meer-Hoogstraten", en daarom ook niet overeenstemmen met de visie in het GRS van de gemeente Hoogstraten.

Zij citeert vervolgens een passage uit dit GRS, namelijk uit bladzijde 14 van het informatieve gedeelte ervan.

Tweede verzoekende partij toont echter op geen enkele manier aan hoe de uitvoering van de bestreden beslissing concreet het beleid, zoals veruiterlijkt in enkel het informatieve en nog niet eens het bindende - deel van het GRS, doorkruist.

Het belang van tweede verzoekende partij is dan ook geenszins evident, en wordt niet bewezen.

Ook tweede verzoekende partij toont niet concreet aan welke hinder of nadelen zij kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Er dient dan ook besloten te worden tot de **onontvankelijkheid** van het verzoekschrift tot nietigverklaring, eveneens in hoofde van tweede verzoekende partij, wegens **gebrek aan belang**.

7. Het verzoekschrift tot nietigverklaring dient **onontvankelijk** te worden verklaard. ..."

De tussenkomende partij stelt:

"…

1. Aangaande het belang van de eerste verzoekende partij, voert tussenkomende partij aan dat zij niet kan worden gekwalificeerd als belanghebbende zoals bedoeld in artikel 4.8.11, §1, 6° VCRO.

Artikel 4.8.11, §1, 6° VCRO bepaalt immers als belanghebbende die een beroep tot nietigverklaring kan indienen: "de leidend ambtenaar of, bij aanwezigheid, dienst gemachtigde van het departement of agentschap waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht'.

Aangezien de eerste verzoekende partij niet behoort tot een departement of agentschap, dient te worden vastgesteld dat de decreetgever niet de mogelijkheid heeft voorzien voor het College van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente om op grond van artikel 4.8.11, §1, 6° VCRO een beroepschrift bij Uw Raad in te dienen.

Bijgevolg dient het belang van de eerste verzoekende partij, op grond van artikel 4.8.11, §1, 6° VCRO dan ook te worden verworpen.

2. De tweede verzoekende partij put haar belang uit artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO volgens hetwelk als belanghebbende wordt beschouwd "elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing".

Tussenkomende partij merkt evenwel op dat de omstandigheid dat onderhavige aanvraag betrekking heeft op het grondgebied van de tweede verzoekende partij, niet automatisch een belang doet ontstaan in hoofde van laatstgenoemde. Ook in stedenbouwkundige materies dient een overheid nog steeds een rechtstreeks en persoonlijk nadeel te hebben.

Hierbij blijkt dat het nadeel dat de tweede verzoekende partij opwerpt, bestaande uit de zogenaamde onverenigbaarheid met het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van de gemeente Hoogstraten, geenszins overtuigend is en evenmin voldoende.

Uit de lezing van de in het verzoekschrift geciteerde passages uit het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan kan immers op geen enkele wijze worden afgeleid dat de oprichting van de twee windturbines op de betrokken locatie ongewenst zou zijn. Omtrent het ruimtelijk beleid en de ruimtelijke visie van de tweede verzoekende partij voor de betrokken locatie wordt zelfs gewoonweg niets meegedeeld.

Uit de door de tweede verzoekende partij aangehaalde documenten en passages blijkt geenszins, minstens niet op vaststaande wijze, dat het voorgenomen project op de betrokken locatie ingaat tegen de ruimtelijke visie die de tweede verzoekende partij heeft uitgetekend voor deze locatie.

De hinder of nadelen die de tweede verzoekende partij zou kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing worden niet concreet, en bijgevolg onvoldoende, aangetoond.

Om voormelde redenen dient dan ook te worden besloten tot de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring, zowel in hoofde van de eerste verzoekende partij, als van de tweede verzoekende partij.

..."

De verzoekende partijen repliceren:

"

<u>Eerste verzoekende partij</u> kan, in overeenstemming met artikel 4.8.11., §1, 6° VCRO, als belanghebbende een verzoekschrift indienen bij uw Raad. Het college van burgemeester en schepenen werd immers ingevolge artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO om advies gevraagd inzake de vergunningsaanvraag.

Verzoekende partij, het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten, verleende op 24 juni 2013 een ongunstig advies aangaande de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor het oprichten van 2 windturbines ter uitbreiding van het bestaande windturbinepark langs de E19 wordt verleend op een terrein gelegen Gaarshof ZN / Hoge Akker ZN te 2321 Hoogstraten, Afdeling 3, sectie C, nrs. 681A, 683A, 684A. (stuk 2), zodat zij als belanghebbende kan optreden en een verzoekschrift kan indienen bij Uw Raad. Het college van burgemeester en schepenen verkrijgt uit kracht van de vermelding in de VCRO de procesbevoegdheid om zelfstandig haar vorderingsrecht uit te oefenen.

Het college van burgemeester en schepenen besliste in zitting van 16 september 2013 om tegen de bestreden beslissing een verzoekschrift tot vernietiging in te stellen bij Uw Raad.

Bij arrest van 5 februari 2013 met nummer A/2013/0037 besliste uw Raad om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof aangaande de wijziging in de mogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen om als belanghebbende op te treden en een verzoekschrift in te dienen bij uw Raad op basis van artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO juncto artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, zoals gewijzigd door het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1982 betreffende

de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden.

Krachtens artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wint de verwerende partij, als vergunningverlenend bestuursorgaan in de bijzondere procedure, zowel het voorafgaand advies in van het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente(n) als van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, zoals gewijzigd door het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1982 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden, bepaalt dat de beroepen bij de Raad kunnen worden ingesteld door volgende belanghebbenden: "(...) 6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, §4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht".

Alhoewel het college van burgemeester en schepenen in artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviesverlenende instantie in de bijzondere procedure, behoort zij niet tot een departement of agentschap en beschikt zij niet over een leidend ambtenaar. Het gewijzigde artikel 4.8.11. VCRO leidt tot een ongelijke behandeling, aangezien er geen vorderingsrecht meer voorzien wordt voor het college van burgemeester en schepenen in het geval dit college in het kader van de bijzondere procedure een advies verleent over de ingediende vergunningsaanvraag.

Om deze reden heeft uw Raad bij arrest van 5 februari 2013 met nummer A/2013/0037 een prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof. Meer bepaald werd volgende vraag gesteld: (...)

De prejudiciële vraag werd in het Belgisch staatsblad gepubliceerd op 29 maart 2013.

<u>Tweede verzoekende partij</u> heeft belang om in de zaak tussen te komen op basis van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO.

Enerzijds verleende haar college van burgemeester en schepenen d.d. 24 juni 2013 een ongunstig advies inzake de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag conform artikel 4.7.26., §4, 2° VCRO.

Anderzijds wenst de gemeente haar ruimtelijke visie en ruimtelijk beleid bevestigd te zien. De bestreden beslissing voorziet immers in de uitvoering van werken die haaks staan op het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Zone voor windturbines Meer-Hoogstraten" (stuk 5) en hierdoor niet stroken met de visie zoals opgenomen in het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van de gemeente Hoogstraten:

(GRS Hoogstraten, Informatief gedeelte, blz. 14)

Aangezien tweede verzoekende partij haar ruimtelijk beleid en ruimtelijke visie zoals weergegeven in haar Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan verdedigd wenst te zien, is haar belang evident.

Verwerende en tussenkomende partij beweren ten onrechte dat tweede verzoekende partij geen belang heeft bij het verzoek tot vernietiging omdat het opgeworpen nadeel onvoldoende en geenszins overtuigend is omdat uit de lezing van de in het verzoekschrift geciteerde passages uit het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan niet kan worden afgeleid dat de oprichting van 2 windturbines op de betrokken locatie ongewenst zou zijn. Er wordt zelfs niets over de ruimtelijke visie en beleid voor de betrokken locatie gezegd.

Uit een letterlijke lezing van het GRS blijkt inderdaad dat geen uitspraak wordt gedaan over de betrokken locatie van de aanvraag. Een GRS is echter een beleidsvisie op korte en lange termijn. Een dergelijk document moet niet louter letterlijk gelezen worden, maar wel als een document waarin keuzes en toekomstperspectieven worden vastgelegd. Uit het GRS blijkt aldus duidelijk dat een positieve keuze gemaakt wordt voor een welbepaalde zone voor de oprichting van windturbines. Hieruit volgt logisch dat andere zones niet geschikt of ideaal zijn voor dergelijke projecten.

Het belang van verzoekende partijen is aangetoond. Zij hebben er belang bij dat de bestreden beslissing vernietigd wordt.

..."

Beoordeling door de Raad

1. Artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO bepaalde, vóór het werd vervangen bij artikel 4 van het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden :

"§ 1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld:

(...)

6° de bij het dossier betrokken adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, § 4, 2°, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht."

Na de inwerkingtreding van de wijziging door het vermeld artikel 4 van het decreet van 18 november 2011 (29 december 2011) luidde deze bepaling als volgt:

"§ 1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld:

(...)

6° de leidend ambtenaar of bij afwezigheid diens gemachtigde van het departement of agentschap, waartoe de adviserende instantie behoort, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, § 1, eerste lid, respectievelijk artikel 4.7.26, § 4, 2°, op voorwaarde dat die instantie tijdig advies heeft verstrekt of ten onrechte niet om advies werd verzocht."

Luidens artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO, vóór het werd vervangen bij artikel 4 van het decreet van 18 november 2011, kon het college van burgemeester en schepenen als een bij het dossier betrokken adviserende instantie aangewezen krachtens artikel 4.7.26, § 4, 2° VCRO, een beroep instellen bij de Raad. Sinds de inwerkingtreding van het voormelde artikel 4 van het decreet van 18 november 2011, dat artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO verving, kan het college van burgemeester en schepenen dat niet langer.

De inhoud van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO wordt overgenomen in artikel 4.8.11, eerste lid, 6° VCRO, zoals vervangen bij artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012.

2. Bij arrest van 5 februari 2013 nr. A/2013/0037 heeft de Raad de volgende prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof:

"Schendt artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 6° VCRO in de versie vóór de wijziging ervan bij het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, voor zover het toelaat dat de adviserende instanties behorende tot een Vlaams departement of Vlaams agentschap via de betrokken leidend ambtenaar of bij diens afwezigheid diens gemachtigde, een vordering tot schorsing en/of vernietiging kunnen indienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, terwijl die bepaling niet in een vorderingsrecht voorziet voor het College van burgemeester en schepenen dat overeenkomstig artikel 4.7.26, § 4, 2° VCRO wordt aangeduid als adviserend orgaan binnen de bijzondere procedure en in die hoedanigheid ook advies heeft verleend?"

Het Grondwettelijk Hof heeft deze prejudiciële vraag beantwoord in het arrest nr. 32/2014 van 27 februari 2014 en overwoog onder meer:

"B.10.1. Vóór het werd vervangen bij artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012, bepaalde artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, van de VCRO:

« § 1. De beroepen bij de Raad kunnen door volgende belanghebbenden worden ingesteld :

[...]

3° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing; »

De inhoud van die bepaling wordt overgenomen in artikel 4.8.11, eerste lid, 3°, van de VCRO, zoals vervangen bij het voormelde artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012.

B.10.2. Op grond van de voormelde bepaling kan de gemeente beroep instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen wanneer ze rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een volgens de bijzondere procedure genomen vergunningsbeslissing. Dat is met name het geval wanneer de bestreden vergunningsbeslissing het beleid van de gemeente doorkruist, wat kan blijken uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend of voorwaarden heeft geformuleerd die niet in de vergunning werden opgenomen.

B.10.3. Artikel 57, § 3, 9°, van het Vlaamse Gemeentedecreet bepaalt :

« Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor :

[...]

9° het vertegenwoordigen van de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslissingen over het in rechte optreden namens de gemeente, met behoud van artikel 193 ».

Artikel 193 van het Vlaamse Gemeentedecreet, waarnaar die bepaling verwijst, bepaalt :

« § 1. Het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigt de gemeente in gerechtelijke en buitengerechtelijke gevallen en beslist om op te treden in rechte namens de gemeente.

De gemeenteraad kan beslissen om deze bevoegdheden in de plaats van het college uit te oefenen. Wanneer een lid van het college zich bevindt in een situatie als beschreven in artikel 27, § 1, 1°, oefent de gemeenteraad deze bevoegdheden uit.

§ 2. Het college of, in voorkomend geval, de gemeenteraad kan hetzij een lid van het college, hetzij een personeelslid, hetzij een advocaat aanwijzen om namens de gemeente te verschijnen in rechte ».

Uit de combinatie van de voormelde bepalingen vloeit voort dat, wanneer een gemeente een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen wenst in te stellen, het college van burgemeester en schepenen optreedt als vertegenwoordiger van de gemeente.

B.10.4. Aangezien het college van burgemeester en schepenen, als vertegenwoordiger van de gemeente, een beroep kan instellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, heeft het in B.3 vermelde verschil in behandeling geen onevenredige gevolgen ten opzichte van het nagestreefde doel.

Het feit dat de gemeente dient aan te tonen dat ze rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de beslissing met betrekking tot de bestreden vergunning, doet hieraan geen afbreuk, vermits die hinder of die nadelen onder meer kunnen voortvloeien uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend of voorwaarden heeft geformuleerd die niet in de vergunning werden opgenomen.

B.11. De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord."

4. Aan artikel 4.8.11, § 1, eerste lid VCRO werd bij artikel 63 van het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het gronden pandenbeleid, een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° het college van burgemeester en schepenen voor vergunningen, afgegeven binnen de bijzondere procedure, op voorwaarde dat het tijdig advies heeft verstrekt krachtens artikel 4.7.26, § 4, eerste lid, 2°, of ten onrechte niet om advies werd verzocht."

Uit de bespreking hiervoor volgt dat de <u>eerste verzoekende partij</u> zich op het ogenbik van het instellen van het beroep niet kon beroepen op artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 6°of 7° VCRO. Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, zoals het luidde op het ogenblik van het instellen van de vordering, voorzag immers niet in een beroepsmogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen als adviserende instantie in de bijzondere procedure.

Uit het voorgaande volgt dat het beroep van de eerste verzoekende partij onontvankelijk is.

6. Voor wat betreft haar belang beroept de <u>tweede verzoekende partij</u> zich op het ongunstig advies van het college en de beleidsvisie zoals opgenomen in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Uit de hierboven aangehaalde overweging B.10.4 van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, die een gemeente kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, onder meer kan voortvloeien uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend of voorwaarden heeft geformuleerd die niet in de vergunning werden opgenomen.

De exceptie van de verwerende partij en de tussenkomende partij kan niet worden aangenomen.

7.

De vordering tot vernietiging wordt hierna enkel onderzocht in de mate dat het beroep is ingesteld door de tweede verzoekende partij.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In dit middel voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 4.3.1 VCRO en artikel 4.2.22 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

"..

Verzoekende partijen zijn van oordeel dat met de bestreden beslissing een vergunning wordt verleend voor een project dat niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en dit in essentie om volgende reden: met de bestreden beslissing worden twee windturbines vergund op een veel te korte afstand van bestaande vergunde woningen. De dichtstbijzijnde woning ligt slechts op 89m van de inplantingsplaats van een van de windturbines!

Verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat er in casu kennelijk geen afdoende beoordeling in concreto plaatsvond van de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de goede ruimtelijke ordening.

Uit het inplantingsplan met luchtfoto (stuk 9) blijkt duidelijk dat de dichtstbijzijnde woning t.a.v. de noordelijke windturbine, windturbine 7, zich op circa 250m bevindt van de inplantingsplaats van de windturbine. De eigenaar van deze woning, Gaarshof 5, diende een bezwaar in tijdens het openbaar onderzoek. In de iets ruimere omgeving bevinden zich nog andere woningen. Ook de bewoners van de woning Gaarshof 30, recht tegenover Gaarshof 5, dienden een bezwaar in.

De dichtstbijzijnde woning t.a.v. de zuidelijke windturbine, windturbine 8, bevindt zich op 89m van de inplantingsplaats van de windturbine. De eigenaar van deze woning, Hoge Akker 11, zou betrokken zijn bij het project. Hij zou een contract met Electrabel getekend hebben. Ook de woning Hoge Akker 9 bevindt zich op zeer korte afstand van windturbine 8, op circa 170m. De bewoner hiervan lijkt geen contract te hebben met Electrabel.

. . .

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar oordeelde dat omwille van het feit dat de bewoner van de woning, Hoge Akker 11, die slechts op 89m van de windturbine staat, een overeenkomst heeft met Electrabel, deze bewoner betrokken partij is in het project. De Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar stelt hierbij dat een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van eventuele betrokken burgerlijke rechten en geen enkele beslissing inhoudt omtrent het bestaan en de draagwijdte van deze rechten.

Hieruit kan worden afgeleid dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van oordeel is dat, gelet op artikel 4.2.22., §1 VCRO, geen rekening gehouden moet worden met deze woning bij de beoordeling van de aanvraag op zijn verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Verzoekende partijen zijn het hier niet mee eens. Dit is geen correcte stelling.

Artikel 4.2.22., §1 VCRO luidt als volgt: (...)

Dit betekent dat een vergunning in beginsel steeds wordt afgeleverd onder impliciet voorbehoud van eventuele burgerlijke rechten. Maar dit betekent evenzo dat de vergunningverlenende overheid ook geen burgerrechtelijke overwegingen kan laten meespelen bij het vellen van een oordeel over een aanvraag.

Er wordt immers aangenomen dat een beslissing over het al dan niet verlenen van een vergunning geen weerslag heeft op burgerrechtelijk vlak, en vice versa.

Verzoekende partijen menen dan ook dat bij het beoordelen van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening rekening diende gehouden te worden met de bestaande toestand, zijnde een woning op slechts 89m van de voorziene inplantingsplaats van windturbine 8. Het feit dat er een overeenkomst is tussen de bewoner van deze woning en Electrabel, is een burgerrechtelijk aspect dat niet meespeelt bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag. Het feit op zich dat er op slechts 89m van de inplantingsplaats van de windturbine een vergunde woning staat, diende wel degelijk meegenomen te worden in de beoordeling van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar!

Het is vanuit stedenbouwkundig oogpunt immers onaanvaardbaar dat een windturbine op slechts 89m van een bestaande vergunde woning wordt ingeplant.

Bovendien bevindt er zich op zeer korte afstand van windturbine 8 niet slechts 1 woning, deze op 89m, doch ook een tweede woning, op circa 170m. Met deze laatste woning, Hoge Akker 9, wordt überhaupt geen rekening gehouden in de bestreden beslissing. Nochtans valt deze woning binnen de straal rond de windturbine waarbinnen er sprak zal zijn van hinder: geluidshinder, slagschaduw, lichtreflecties,... (stuk 9)

Er dient te worden vastgesteld dat verwerende partij niet is uitgegaan van de correcte feitelijke gegevens, minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing. Nochtans kan een beslissing over een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag slechts correct genomen worden, indien er kennis van zaken is, indien rekening wordt gehouden met alle feitelijke gegevens. Een zorgvuldige feitengaring is vereist opdat een behoorlijke en onderbouwde beslissing genomen zou kunnen worden.

De luchtfoto geeft duidelijk de feitelijke bestaande toestand aan. Rondom de voorziene windturbines komen meerdere woningen voor. Een drietal woningen ervan liggen binnen of op een straal van 250m van een voorziene windturbines. Dit blijkt echter niet uit de

bestreden beslissing. Nochtans zullen de bewoners van deze woningen de meeste hinder ondervinden van het project. Voor wat betreft de woning op 89m van windturbine 8 stelt verwerende partij dat hiermee geen rekening gehouden moet worden omwille van de overeenkomst tussen de bewoner en Electrabel, voor wat betreft de woning Gaarshof 5, bezwaarindiener. verwijst verwerende partii milieuvergunningsaanvraag en voor wat betreft de woning Hoge Akker 9, is in de bestreden beslissing helemaal niets terug te vinden. Uit de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat er binnen de straal van 170m rondom windturbine 8 er zich nog een tweede woning bevindt. Toch is dit feit relevant voor de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Door hier geen rekening mee te houden, minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing, gaat verwerende partij niet uit van een correcte feitelijke situatie. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, zodat geen juiste beoordeling gemaakt werd van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening. Minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing. Hierdoor houdt de bestreden beslissing dan ook een kennelijke schending in van de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag is het irrelevant of een bewoner van een bepaalde constructie al dan niet een overeenkomst heeft met de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning. Bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag dient het aangevraagde de legaliteitstoets en de opportuniteitstoets te doorstaan. Bij deze laatste toets dient de vergunningverlenende overheid na te gaan of het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. In casu diende beoordeeld te worden of een windturbine op zeer korte afstand van bewoonde woningen, slechts 89m van de dichtstbijzijnde woning, aanvaardbaar is. Aangezien de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar oordeelde dat met deze woning geen rekening diende gehouden te worden omwille van de overeenkomst tussen de bewoner ervan en Electrabel, heeft de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar geen rekening gehouden met de feitelijke bestaande stedenbouwkundige toestand en is hij niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, zodat de bestreden beslissing een schending inhoudt van artikel 4.3.1. VCRO, evenals van artikel 4.2.22. VCRO.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan niet aanvaard worden dat op zulke korte afstand van verschillende bestaande, bewoonde woningen windturbines worden geplaatst. Het project is kennelijk niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing houdt dan ook een kennelijke schending in van de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag dient de vergunningverlenende overheid rekening te houden met de beoordelingscriteria zoals opgenomen in artikel 4.3.1., §2 van de VCRO. Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat de bestreden beslissing op afdoende wijze rekening heeft gehouden met deze beoordelingscriteria uit de VCRO.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat verwerende partij geen, minstens onvoldoende rekening heeft gehouden met de hinderaspecten die het aangevraagde project met zich zal meebrengen. Het is genoegzaam bekend dat windturbines hinder met zich meebrengen, o.a. naar omwonenden toe. Door expliciet geen rekening te houden met de bewoners van het huis dat zich op 89m bevindt van windturbine 8, en evenmin rekening te houden met de andere woningen binnen of op een straal van 250m, evenals van de andere omwonenden, houdt de bestreden beslissing een schending in van de aangehaalde rechtsregels.

Dat dit project - een uitbreiding van een windturbinepark - hinder met zich zal meebrengen, is genoegzaam gekend. Windturbines brengen slagschaduw met zich mee, lichtreflecties, visuele hinder, geluidshinder,... Het getuigt dan ook allerminst van behoorlijk bestuur om in de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag geen rekening te houden met deze aspecten. Nochtans dient een vergunningverlenende overheid de aanvraag te beoordelen op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, waarbij artikel 4.3.1. VCRO in acht moet worden genomen. Er kan niet ontkend worden dat de hinderaspecten een relevant criteria uitmaken bij de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor het oprichten van twee windturbines ter uitbreiding van een windturbinepark.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet, minstens niet afdoende, dat verwerende partij rekening heeft gehouden met de bestaande woningen in de zeer nabije omgeving van de inplantingsplaats van de windturbines. Gelet op het feit dat op slechts 89m van windturbine 8 er zich een woning bevindt en binnen een straal van 170m nog een tweede woning staat en op iets meer dan 250m van windturbine 7 er zich verschillende woningen bevinden, diende beoordeeld te worden of de ruimtelijke draagkracht niet overschreden zou worden. Meer in het bijzonder diende uit de bestreden beslissing te blijken dat rekening werd gehouden met de mogelijke gevolgen, de hinder naar de omliggende woningen. Deze beoordeling ontbreekt in de bestreden beslissing.

In dit kader klemt het des te meer dat de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar voor wat betreft de beoordeling van de hinderaspecten die deze aanvraag met zich mee zal brengen, steevast verwijst naar de aanvraag tot milieuvergunning. Dit betekent dat verwerende partij de aanvraag niet beoordeelde op de mogelijke hinder die het project met zich zal meebrengen. Nochtans wordt niet ontkend dat windturbines hinder met zich meebrengen en bevinden er zich woningen op zeer korte afstand van de geplande windturbines. Door voor de beoordeling van de hinderaspecten slechts te verwijzen naar de milieuvergunningsaanvraag, wordt niet voldaan aan de vereiste beoordeling overeenkomstig artikel 4.3.1., §2 VCRO.

Bovendien dient samen met ons vastgesteld te worden dat de milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning onderworpen zijn aan verschillend vergunningenstelsel met een geheel eigen finaliteit. Het volstaat dan ook niet om voor de beoordeling van de hinderaspecten louter te verwijzen naar milieuvergunningsaanvraag. De bestreden beslissing is derhalve niet afdoende gemotiveerd.

(...)

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat in het kader van het openbaar onderzoek twee bezwaren werden ingediend. De bezwaren zijn afkomstig enerzijds van de bewoners van Gaarshof 5, gelegen op een 250m van windturbine 7 en anderzijds van de bewoners van Gaarshof 30, de woning recht tegenover Gaarshof 5. In deze bezwaren wordt expliciet geduid op de hinder die betrokkenen menen te zullen ondervinden van het aangevraagde project. Hinder door slagschaduw, hinder door lichtreflectie,... Uit de luchtfoto blijkt duidelijk dat de woning Gaarshof 5 hinder zal ondervinden van de windturbine 7 (stuk 9). Bezwaarindiener haalt dit ook aan in zijn bezwaarschrift.

Verwerende partij behandelt deze bezwaarschriften op dit punt door te verwijzen aan de milieuvergunningsaanvraag (stuk 1): (...)

Door in de bestreden beslissing geen beoordeling op te nemen over het aspect hinder, doch hiervoor slechts te verwijzen naar de milieuvergunningsaanvraag, is de bestreden beslissing gekenmerkt door een motiveringsgebrek, is de bestreden beslissing niet

afdoende gemotiveerd. Bovendien getuigt het niet van zorgvuldig bestuur om de bezwaren voor wat betreft het aspect hinder niet te bespreken.

De finaliteit van het openbaar onderzoek bestaat er in derden te informeren over het project en hen de mogelijkheid te verlenen hun bedenkingen, opmerkingen en/of bezwaren kenbaar te maken door het indienen van een bezwaarschrift. De ingediende bezwaren dienen dan onderzocht en behandeld te worden.

Het recht om bezwaar in te dienen brengt voor de overheid tot wie deze bezwaren zijn gericht, de verplichting met zich de regelmatigheid en de gegrondheid van de ingediende bezwaren te onderzoeken en te evalueren. In casu dient te worden vastgesteld dat de argumenten van de bezwaarindieners die betrekking hebben op de hinder die het project met zich zal meebrengen niet, of onvoldoende beantwoord zijn gebleven.

Doordat in de bestreden beslissing voor wat het aspect hinder betreft, steevast wordt verwezen naar de milieuvergunningsaanvraag, kan niet redelijk gesteld worden dat de bezwaren afdoende werden behandeld. De bestreden beslissing werd dan ook niet zorgvuldig genomen en het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

Verder dient opgemerkt te worden dat door het Vlaamse gewest een ruimtelijk uitvoeringsplan werd opgemaakt specifiek voor het voorzien van windturbines langsheen de E19 in Hoogstraten (stuk 5). Met dit gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplan "Zone voor windturbines Meer – Hoogstraten", definitief goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 24 januari 2003, wordt een specifieke zone langsheen de E19 voorzien binnen dewelke windturbines kunnen worden opgericht. Het plangebied van dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan heeft een breedte van circa 200m aan weerszijden van de E19. Bij de opmaak van dit plan, net als bij alle ruimtelijke uitvoeringsplannen, is het uitgangspunt steevast de goede ruimtelijke ordening. Hieruit volgt dat met het vaststellen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan werd geoordeeld dat voor het oprichten van windturbines langsheen de E19 in Hoogstraten de zone zoals opgenomen in het plangebied van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan de meest aangewezen zone was.

In casu werd met de bestreden beslissing een vergunning verleend voor het inplanten van twee windturbines buiten het plangebied van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Het inplanten van windturbines buiten dit plangebied lijkt – rekening houdende met dit specifieke gewestelijke RUP - op het eerste zicht dan ook niet verenigbaar te zijn met de goede ruimtelijke ordening.

. . .

Bovendien wenst verzoekende partij op te merken dat verwerende partij, door het verlenen van een vergunning voor twee windturbines buiten het plangebied van het gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplan "Zone voor windtrubines Meer – Hoogstraten", ingaat tegen haar eigen beleid, zodat de bestreden beslissing niet getuigt van behoorlijk bestuur en een schending inhoudt van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het vertrouwensbeginsel.

In de bestreden beslissing wordt zelfs geen melding gemaakt van het gewestelijk RUP. Verwerende partij heeft dan ook onvoldoende rekening gehouden met de feitelijke en juridische elementen van het dossier, zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de bestreden beslissing zorgvuldig werd genomen.

Ondanks het feit dat in de bestreden beslissing weliswaar een beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening plaatsvindt, kan niet gesteld worden dat deze beoordeling afdoende is. In casu dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag op kennelijk onvoldoende wijze onderwierp aan de opportuniteitstoets, aan een onderzoek naar de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing houdt een kennelijke schending in van de goede ruimtelijke ordening aangezien met de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van twee windturbines op zeer korte afstand van bestaande bewoonde woningen.

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

A. BELANG BIJ DIT MIDDEL

1.

Op bladzijde 9 van het verzoekschrift tot nietigverklaring stellen verzoekende partijen letterlijk:

"Verzoekende partijen zijn van oordeel dat met de bestreden beslissing een vergunning wordt verleend voor een project dat niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en dit in essentie om volgende reden: met de bestreden beslissing worden twee windturbines vergund op een veel te korte afstand van bestaande vergunde woningen. De dichtstbijzijnde woning ligt slechts op 89m van de inplantingsplaats van een van de windturbines!" (eigen onderlijning)

Verwerende partij kan hieruit niet anders dan afleiden dat verzoekende partijen in deze de belangen wensen te verdedigen van de eigenaar of bewoner van deze dichtstbijzijnde woning, hetgeen verzoekende partijen evident niet kunnen.

Indien de eigenaar of bewoner van de bedoelde woning op 89 meter van een van de windmolens bezwaar heeft tegen de inplanting van de windturbines op dergelijke korte afstand van zijn woning dient deze zelf voor zijn belangen op te komen bij Uw Raad.

Verder verdedigen verzoekende partijen ook nog de belangen van de eigenaars of bewoners van de iets verder verwijderde woningen, omdat die bezwaar hebben ingediend tijdens het openbaar onderzoek.

2.

Aangezien de essentie van het bezwaar van verzoekende partijen neerkomt op het verdedigen van de individuele belangen van een van haar burgers, doen verzoekende partijen niet blijken van het vereiste persbelang dat zij moeten hebben bij het inroepen van middelen in een procedure voor Uw Raad.

Men moet immers niet enkel belang hebben bij het verzoek tot nietigverklaring op zich, doch ook bij elk van de ingeroepen middelen.

3. Dit middel is dan ook **onontvankelijk** wegens gebrek aan belang.

B. WEERLEGGING VAN HET ENIGE MIDDEL

1.

Met de eigenaar van de woning aan Hoge Akker 11 werd inderdaad door de aanvrager een overeenkomst gesloten aangaande de inplanting van de windmolen op een van zijn percelen. (stuk nr. 2 h) van het administratief dossier)

Het lijkt er dan ook op dat de eigenaar van deze meest dichtbij gelegen woning geen bezwaar heeft tegen de inplanting van de windmolens.

2.

Aangaande de bezwaren ingediend tijdens het openbaar onderzoek, o.m. door de eigenaars en/of bewoners van iets verder gelegen woningen, heeft verwerende partij in haar beslissing als volgt geargumenteerd: (...)

Verder oordeelde verwerende partij aangaande het aspect "wonen" als volgt:

"De dichtstbijzijnde woonzone bevindt zich op 700 m (zuidoosten) van de projectzone.

De dichtstbijgelegen woning bevindt zich op een afstand van 89 m van de meest zuidelijke windturbine. De eigenaar van deze woning is betrokken partij in het project.

Eventueel dienen milderende maatregelen te worden genomen. Dit aspect wordt behandeld in de aanvraag tot milieuvergunning."

4.

De eigenaar van de woning Hoge Akker 11 heeft met de aanvrager een overeenkomst gesloten aangaande de oprichting van de windmolen op één van zijn percelen. (stuk nr. 2 h) van het administratief dossier)

Deze eigenaar heeft aldus impliciet aangegeven geen enkel bezwaar te hebben tegen de oprichting van de windmolen op 89 meter van zijn woning.

5.

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen wensen te doen uitschijnen, werpt verwerende partij het aspect van het voorbehoud voor alle burgerlijke rechten <u>enkel</u> maar op ten aanzien van de bezwaren die niet louter betrekking hebben op de stedenbouwkundige aspecten van de vergunning (bv. waardevermindering).

Aangaande die bezwaren stelt verwerende partij inderdaad - terecht - dat elke stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van eventuele betrokken burgerlijke rechten.

Indien er aan de burgerlijke rechten iets zou wijzigen ingevolge de verleende vergunning, is het aan de betrokken eigenaars om dienaangaande tegen de aanvrager of exploitant op te komen.

Over de bezwaarschriften betreffende juridische en administratieve aspecten, hinderaspecten, economische aspecten, aspecten betreffende onverenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening en ethische- en duurzaamheidsaspecten, motiveert verwerende partij wel degelijk uitgebreid en concreet.

Verzoekende partijen tonen niet aan dat de motivering die verwerende partij daarbij geeft, juridisch of feitelijk foutief zou zijn.

6

Voor wat betreft de hinderaspecten, verwijst verwerende partij naar de milieuvergunning die zal worden afgeleverd voor de exploitatie van de twee windmolens.

Zowel een stedenbouwkundige vergunning als een milieuvergunning zijn noodzakelijk, wil men de windturbines kunnen oprichten en in werking stellen.

De stedenbouwkundige vergunning verleent strikt genomen de toelating tot het oprichten van de winturbines, doch zonder ze in werking te stellen.

De hinderaspecten die worden aangehaald, zullen aldus het best beoordeeld kunnen worden naar aanleiding van de milieuvergunning.

Verwerende partij stelt wel duidelijk dat voor wat betreft geluids- en slagschaduwhinder, er bepaalde grenzen vooropgesteld worden, en dat gelet op de dichtbijgelegen woningen, er allicht milderende maatregelen zullen moeten worden genomen.

Verwerende partij verwijst hier aldus terecht naar de geldende regelgeving inzake de milieuvergunning, die de grenswaarden voor licht en geluid vastlegt, en die gerespecteerd dienen te worden. De milieuvergunning zal ter zake de nodige voorwaarden dienen op te leggen, zodat de hinder van de omwonenden tot een minimum beperkt kan worden.

7.

Verwerende partij heeft geenszins enkel en alleen maar rekening gehouden met de meest dichtbij gelegen woning, doch heeft deze wel expliciet vermeld, gelet op de wel zéér korte afstand tot een van de windmolens.

Verwerende partij heeft de hele in de omgeving bestaande toestand mee in rekening genomen, en heeft aangaande de goede ruimtelijke ordening besloten dat er zich geen bezwaren voordoen.

Verwerende partij heeft deze beoordeling gemaakt, zowel op basis van de gegevens uit de lokalisatienota en het afwegingskader uit de Omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02, als op basis van de criteria vermeld in artikel 4.3.1 VCRO. Verwerende partij is ook afzonderlijk ingegaan op de bezwaren die dienaangaande tijdens het openbaar onderzoek werden opgeworpen.

8.

Verzoekende partijen stellen ook nog dat de bestreden beslissing de inplanting van de windturbines vergunt buiten de in het gewestelijk RUP aangeduide zone voor inplanting van winturbines.

Echter houdt dit geenszins automatisch een schending van de goede ruimtelijke ordering in.

De inplanting buiten de in het gewestelijk RUP voorziene zone, is geenszins verboden, doch vereist wel een nieuwe toets aan de goede ruimtelijke ordening ter plaatse.

Verwerende partij heeft geoordeeld dat de twee windturbines hoe dan ook wel verenigbaar zijn met de ruimtelijke ordening aldaar, onder meer gelet op het feit dat deze

nog steeds aansluiten bij de lijninfrastructuur van de E-19 en de hogesnelheidslijn, en aangezien deze twee windturbines aansluiten bij de reeds aanwezige lijn van windturbines.

Verwerende partij heeft aangaande de inplanting van deze windmolens wel degelijk de vereiste toets aan de goede ruimtelijke ordening gemaakt.

9.

Verzoekende partijen tonen niet concreet aan in hoeverre de uitgevoerde beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

Het mag duidelijk zijn dat verzoekende partijen een andere mening zijn toegedaan dan verwerende partij, doch dit volstaat niet om te besluiten tot een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen.

Verwerende partij heeft zich gebaseerd op correcte gegevens, en heeft zeer zorgvuldig alle aspecten van de aanvraag getoetst aan alle aanwezige criteria.

Er werd ook rekening gehouden met de voorwaarden die de adviserende instanties oplegden.

Verwerende partij kan niet inzien hoe zij met de bestreden beslissing, de in het middel aangehaalde bepalingen heeft geschonden.

10.

Verzoekende partijen voeren ook de schending van artikel 4.2.22 VCRO aan: (...)

Verwerende partij ziet niet in hoe zij een vergunning heeft afgeleverd die in strijd is met deze bepaling.

Verwerende partij haalt net zelf zeer duidelijk aan dat de vergunning wordt afgeleverd onder voorbehoud van alle burgerlijke rechten.

11.

Er dient besloten te worden dat verwerende partij niet kennelijk onzorgvuldig heeft gehandeld, dat zij wel degelijk de aanvraag kennelijk correct en afdoende heeft getoetst aan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, dat zij deze toetsing en het resultaat daarvan in de bestreden beslissing heeft gemotiveerd op basis van juridisch en feitelijk correcte gegevens, en dat zij deze motivering in de bestreden beslissing heeft opgenomen.

Er is dan ook geen sprake van een schending van de in het middel aangehaalde beginselen en bepalingen.

Het enige middel is aldus onontvankelijk, minstens ongegrond. ..."

De tussenkomende partij stelt:

RvVb - 28

"

1. Vooraleer de gegrondheid van onderhavig middel wordt behandeld, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen op manifeste wijze geen belang bij onderhavig middel hebben. Het is immers vaste rechtspraak van de Raad van State dat de verzoekende partij bovendien een belang dient te hebben bij elk der aangevoerde middelen.

De lezing van het middel leert inderdaad dat het volledig en uitsluitend gefundeerd is op de omstandigheid dat de dichtst bijgelegen woningen mogelijks hinder zouden kunnen ondervinden van de inplanting van de twee windturbines en dat de bestreden beslissing zogenaamd deze hinder niet op voldoende wijze heeft beoordeeld.

Dit middel heeft bijgevolg enkel betrekking op de private belangen van de bewoners van de betrokken woningen en geenszins op het algemeen belang, dat de verzoekende partijen, in hun hoedanigheid van beleidsvoerders van de stad HOOGSTRATEN, dienen na te streven.

Het belang dat de verzoekende partijen aanhalen bij de uiteenzetting van hun belang bij het verzoekschrift tot nietigverklaring heeft bovendien <u>niets</u> te zien met onderhavig middel.

Het belang dat de verzoekende partijen bij onderhavig verzoekschrift zouden kunnen hebben, meer in het bijzonder hun ruimtelijk beleid verdedigd zien, komt geenszins aan bod in onderhavig middel, hetwelk immers uitsluitend de private belangen van enkele inwoners dient.

Deze louter private belangen kunnen geen deel uitmaken van het belang van de verzoekende partijen aangezien het geen verband houdt met hun doel en functie.

Om deze redenen dient te worden besloten dat de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van het middel de verzoekende partijen geen voordeel zou kunnen bijdragen en het bijgevolg onontvankelijk is.

De onontvankelijkheid van onderhavig eerste en enige middel brengt overigens ook de onontvankelijkheid van het gehele verzoekschrift tot nietigverklaring met zich mee.

- 2. Naast de vaststelling dat de verzoekende partijen in feite geen belang hebben bij onderhavig middel, merkt tussenkomende partij voorts op dat de aangevoerde schendingen manifest ongegrond zijn.
- 3. Tussenkomende partij is van oordeel dat de verwerende partij wel degelijk is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en dat zij alle met de goede ruimtelijke ordening verband houdende gegevens en redenen heeft weergegeven.

 Met betrekking tot deze redenen kan naar volgende passages uit de bestreden beslissing worden verwezen: (...)

In haar antwoord op de gedurende het openbaar onderzoek ingediende bezwaren motiveert de verwerende partij verder: (...)

4. Uit de zojuist geciteerde passages blijkt dat de verwerende partij wel degelijk de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening op correcte wijze in kaart heeft gebracht. In casu bestaat de plaatselijke aanleg -onder meer- uit agrarisch gebied, waarin

RvVb - 29

de E 19 het landschap doorkruist en waar een aantal enkele woningen in de buurt gelegen zijn.

De verwerende partij heeft met deze woningen, in het kader van de stedenbouwkundige beoordeling, op afdoende wijze rekening gehouden.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat milieuhinder, en meer in het bijzonder de overeenstemming met de voorwaarden uit de VLAREM-regelgeving, enkel in het kader van de milieuvergunningsaanvraag dient te worden onderzocht.

Dienaangaande oordeelde de Raad van State duidelijk dat het VLAREM II-besluit niet bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van een stedenbouwkundige vergunning behoort betrokken te worden en dat een schending van een bepaling van de milieuwetgeving die niet van toepassing is op het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning, geen grond van onwettigheid kan inhouden.

De verwerende partij heeft, in het kader van de stedenbouwkundige toetsing m.b.t. de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, echter wel de hinderaspecten van de aanvraag beoordeeld in overeenstemming met artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO.

Tussenkomende partij herhaalt dat de verwerende partij hierbij niet dient na te gaan of de aanvraag wel in overeenstemming is met de VLAREM II-regelgeving, doch ze hierbij louter een stedenbouwkundige toets dient uit te voeren, die bijgevolg afdoende dient te zijn.

5. De verwerende partij kon in haar beoordeling wel degelijk in overweging nemen dat de eigenaar van de woning gelegen op 89 m van de meest zuidelijke windturbine, een overeenkomst heeft gesloten met betrekking tot de oprichting van de windturbines op één van zijn percelen.

Zo voorziet ook het standaardmodel voor de lokalisatienota, uitgegeven door de Vlaamse Overheid, de mogelijkheid om aan te geven of er overeenstemming is met, of betrokkenheid van, eigenaars of bewoners van omliggende woningen.

Vervolgens kunnen zulke woningen beschouwd worden als zijnde 'betrokken' bij het project.

De verwerende partij heeft rekening gehouden met het bestaan van deze woning in de plaatselijke aanleg van het betrokken gebied, doch kon eveneens in overweging nemen dat de eigenaar betrokken is bij het project.

6. Voorts heeft de verwerende partij inderdaad, in antwoord op de ingediende bezwaren, gesteld dat een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van eventuele betrokken burgerlijke rechten en geen enkele beslissing inhoudt omtrent het bestaan en de draagwijdte van deze rechten.

Deze overweging werd meegedeeld aangezien een aantal bezwaren betrekking hadden op burgerlijke rechten en zij bijgevolg ook niet in overweging kunnen worden genomen bij de stedenbouwkundige beoordeling.

De verwerende partij heeft echter deze overweging geenszins aangewend om tot te concluderen dat er in de betrokken omgeving van de voorgenomen twee windturbines,

geen enkele woning aanwezig zou zijn. Uit het bestreden besluit blijkt nog steeds duidelijk dat de verwerende partij kennis had van het feit dat er een aantal woningen aanwezig zijn in de omgeving en dit ook uitdrukkelijk werd aangegeven,

Tussenkomende partij wenst overigens op te merken dat het bestreden besluit op afdoende wijze de ingediende bezwaren heeft behandeld. Op de vergunningverlenende overheid rust hierbij niet de verplichting om elk bezwaar of onderdeel van een bezwaar uitdrukkelijk en afzonderlijk te beoordelen. Het volstaat dat in de beslissing wordt aangegeven op grond van welke elementen en argumenten de bezwaren niet kunnen worden bijgetreden!

Tussenkomende partij stelt dat uit de bestreden beslissing inderdaad kan worden opgemaakt op grond van welke, met een goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen, de beslissing van de verwerende partij wordt verantwoord

6. Uit hetgeen voorafgaat dient dan ook te worden besloten dat de verwerende partij is uitgegaan van de feitelijk correcte gegevens, dat zij alle met de ruimtelijke ordening verband houdende gegevens heeft aangehaald en dat zij bij de beoordeling van deze gegevens, en meer bepaald met betrekking tot de verenigbaarheid van het voorgenomen project met de goede ruimtelijke ordening, niet kennelijk onredelijk heeft geoordeeld.

De verzoekende partij dupliceert:

"...

Voor wat de toelichting van het eerste middel betreft, wenst verzoekende partij te verwijzen naar de uiteenzetting in het initiële verzoekschrift. In antwoord op de nota's van verwerende en tussenkomende partij kan hierbij nog aan toegevoegd worden hetgeen volgt.

Vooreerst wenst verzoekende partij te benadrukken dat zij wel degelijk over het vereiste belang beschikt, in tegenstelling tot wat verwerende en tussenkomende partijen beweren.

Zoals eerder aangegeven treden verzoekende partijen in rechte om hun ruimtelijke visie en beleid – vormgegeven in het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan – bevestigd te zien. Dit is een voldoende belang om een procedure tot nietigverklaring op te starten. Uw Raad stelde reeds meermaals dat een gemeente vanzelfsprekend belang heeft bij de verdediging van haar beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening.

Daarenboven dienen verzoekende partijen het algemeen belang wanneer zij opkomen voor het welzijn en de gezondheid van hun burgers in het algemeen en de meest getroffen burgers (diegene die het dichtst in de buurt van de windturbines wonen) in het bijzonder.

Het eerste middel is ontvankelijk.

De bestreden beslissing werd volgens verwerende partij afdoende gemotiveerd op basis van het toetsingskader uit de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02, waarbij rekening gehouden is met de adviezen en de elementen uit de bezwaren en waarbij de verschillende belangen grondig tegenover elkaar werden afgewogen. Er werd wel degelijk rekening gehouden met de hele in de omgeving bestaande toestand.

Ook tussenkomende partij is van mening dat in de bestreden beslissing uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens – waarbij de overeenkomst tussen de aanvrager en de

eigenaar van de dichtbij gelegen woning wel degelijk in overweging genomen mocht worden – en dat afdoende rekening gehouden werd met alle relevante aspecten, zoals hinder.

Met deze stelling kan niet akkoord gegaan worden. Er werd immers geen rekening gehouden met 2 woningen zeer dicht bij de geplande windturbines, zoals eerder reeds aangegeven in het inleidend verzoekschrift. Het feit dat een overeenkomst gesloten is met de eigenaar van een van deze woningen – waaruit verwerende partij afleidt dat deze dan ook geen bezwaar heeft – betekent niet dat met deze woning geen rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Tussenkomende partij verwijst daarvoor naar het standaardmodel van de lokalisatienota, uitgegeven door de Vlaamse overheid, om aan te geven dat rekening gehouden mocht worden met de overeenkomst tussen de aanvrager en de eigenaar van de dichtbij gelegen woning.

Het juridisch statuut van dit model van lokalisatienota is niet bekend. In ieder geval kan het niet beschouwd worden als een tekst met verordenend karakter. Het kan louter aanzien worden als een hulp, een ondersteuning bij het indienen van een aanvraag. Het feit dat men in de lokalisatienota kan aangeven dat een partij betrokken is bij het project wanneer die een overeenkomst afsloot voor het oprichten van een windturbine, ontslaat de vergunningverlenende overheid niet van haar taak om de aanvraag te toetsen aan de aandachtspunten en criteria zoals opgenomen in artikel 4.3.1 VCRO. Ook voor deze eigenaars en woningen dient de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening te gebeuren. De woning op 89 m van één van de windturbines en de andere woning zeer dicht in de buurt, moesten dus door verwerende partij betrokken worden in de beoordeling van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening. Door dit niet te doen, gaat verwerende partij niet uit van de correcte feitelijke gegevens en bestaande toestand en motiveert verwerende partij haar beslissing niet afdoende wat het aspect hinder betreft.

Verwerende partij is van oordeel dat in de bestreden beslissing wel degelijk de hinderaspecten uitgebreid besproken worden en dat terecht verwezen wordt naar de geldende regelgeving inzake de milieuvergunning die de grenswaarden voor licht en geluid vastlegt om de hinderaspecten te motiveren.

Volgens tussenkomende partij moet de vergunningverlener bij het beoordelen van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening niet nagaan of de vergunning voldoet aan de VLAREM II-wetgeving, doch louter een stedenbouwkundige toets moet doen

Het louter verwijzen naar de milieuvergunning voor een beoordeling van de hinderaspecten is niet voldoende in het kader van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig artikel 4.3.1 VCRO. Verwerende partij stelt zelf dat het aangevraagde hinder zal veroorzaken en dat mitigerende maatregelen zullen nodig zijn. Ook uit de bezwaren blijkt dat het aangevraagde hinder zal veroorzaken. Om die reden is het des te meer van belang om uitgebreider in te gaan op het aspect hinder en niet te volstaan met een verwijzing naar een latere beoordeling in de milieuvergunning.

Verzoekende partijen zijn het met tussenkomende partij eens dat een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning niet getoetst moet worden aan de VLAREM II-wetgeving. Verzoekende partijen hebben dit nooit gesteld. Wél dienen de hinderaspecten (geluid, slagschaduw, lichtreflectie ...) meegenomen te worden in de beoordeling. Hinder is

immers één van de aandachtspunten en criteria die in artikel 4.3.1 VCRO opgesomd worden voor de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening. Door voor deze aspecten telkens te verwijzen naar de milieuvergunning, schendt verwerende partij het motiveringsen zorgvuldigheidsbeginsel.

Ook de stelling dat de vergunningverlener louter een stedenbouwkundige toets moet doen, kan niet worden bijgetreden. Artikel 1.1.4 VCRO bepaalt dat de ruimtelijke ordening gericht is op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij rekening gehouden wordt met ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Hieruit blijkt duidelijk dat ook andere dan louter stedenbouwkundige elementen in acht genomen moeten worden bij de beoordeling van een aanvraag in het kader van de goede ruimtelijke ordening. De vergunningverlener moet dus ook rekening houden met de sociale gevolgen en de gevolgen voor het leefmilieu.

Door geen, of minstens onvoldoende rekening te houden met de hinderaspecten bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en de behandeling van de bezwaren die ingediend werden tijdens het openbaar onderzoek, is de beslissing gebrekkig gemotiveerd.

Tot slot meent verwerende partij dat het afleveren van een vergunning voor windturbines buiten de zone zoals voorzien in het gewestelijk RUP niet automatisch een schending van de goede ruimtelijke ordening uitmaakt, maar dat dit enkel betekent dat een nieuwe toets aan de goede ruimtelijke ordening dient te gebeuren.

Verzoekende partijen zijn het oneens met deze stelling. Bij het opmaken van een RUP wordt immers steeds een ruimer gebied onderzocht dan enkel het plangebied waarop het RUP uiteindelijk betrekking zal hebben. Door uiteindelijk een bepaald gebied af te bakenen waarin de oprichting van windturbines aanvaard kan worden, wordt impliciet uitspraak gedaan over het gebied dat niet opgenomen wordt, nl. dat de oprichting van windturbines aldaar niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Het eerste middel is gegrond.

. . . '

Beoordeling door de Raad

1.

In het enig middel bekritiseert de verzoekende partij de beoordeling in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening. De verzoekende partij voert onder meer aan dat de twee aangevraagde windturbines zich op een veel te korte afstand bevinden van bestaande vergunde woningen, dat bij het beoordelen van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening rekening moet gehouden worden met de bestaande toestand en de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met nabije woningen en dat het bij het beoordelen van de hinderaspecten niet voldoende is om te verwijzen naar de milieuvergunningsaanvraag.

Uit de bespreking van het belang van de verzoekende partijen blijkt dat een stad belang kan hebben om een beroep bij de Raad in te stellen wanneer de bestreden vergunningsbeslissing het beleid van de stad doorkruist, wat kan blijken uit het feit dat het college van burgemeester en schepenen, als adviserende instantie in de bijzondere procedure, een ongunstig advies heeft verleend.

In de feitenuiteenzetting is het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten over het aangevraagde, aangehaald. Het ongunstig advies steunt voornamelijk op het stedenbouwkundig onaanvaardbaar zijn van het oprichten van een windturbine op 87 meter van een bestaande woning.

Een stad heeft belang bij het aanvoeren van een middel dat betrekking heeft op hetgeen zij stedenbouwkundig niet aanvaardbaar acht en heeft derhalve belang bij het aanvoeren van een middel waarin de beoordeling wordt bekritiseerd van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening.

De exceptie van de tussenkomende partij en de verwerende partij kunnen niet aangenomen worden.

2. Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO luidt onder meer als volgt:

- §2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:
- 1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueelvormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;
- 2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

..."

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan om, rekening houdend met artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij hij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij zijn beoordeling dient te betrekken, evenals met de in de omgeving bestaande toestand.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij wel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing dient derhalve rekening gehouden te worden met de redenen die omschreven zijn in het vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken.

4.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening dient een vergunningverlenend bestuursorgaan rekening te houden met de bestaande toestand van de relevante omgeving en dient zij de aanvraag op dat punt des te zorgvuldiger te onderzoeken indien er bezwaren of ongunstige adviezen zijn ingediend tijdens de administratieve procedure.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de tussenkomende partij met het aangevraagde project beoogt om 2 windturbines op te richten in het verlengde van 6 bestaande windturbines. De gevraagde windturbines, op de bouwplannen aangeduid als WT7 en WT8, worden parallel met E19 en de hogesnelheidslijn, ingeplant.

In de beschrijvende nota die bij de aanvraag werd gevoegd, wordt vermeld dat er zich in de "projectzone" diverse alleenstaande woningen bevinden en dat de dichtstbijzijnde woning zich bevindt op 87 meter van WT8.

Zoals reeds vermeld steunt het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen over het aangevraagde op het gegeven dat de dichtstbijzijnde woning gelegen is op "korte afstand" van WT8.

Tevens blijkt dat een buurtbewoner een bezwaarschrift heeft ingediend, stellende dat indien de gevraagde windturbines worden opgericht, zijn woning zowel vooraan als achteraan zal ingesloten worden door windturbines.

Het blijkt derhalve dat de aanwezigheid van verschillende woningen binnen de "projectzone" in diverse stukken van het administratief dossier aan bod komt en dat deze aanwezigheid aanleiding heeft gegeven tot bezwaren en tot een ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen.

5

In de bestreden beslissing wordt er onder de titel "wonen" op gewezen dat er "bijzondere zorg moet worden gedragen ten aanzien van bewoonde, vergunde of vergund geachte gebouwen in de omgeving", dat de mogelijke impact van het wooncomfort door geluidshinder, visuele hinder, slagschaduw, lichtbebakening, ... "dient toegelicht te worden in de lokalisatienota, zoals in de volgende paragrafen beschreven" en dat de aanvaardbaarheid van deze impact kan verschillen naargelang de ligging van het gebouw en naargelang de instemming of betrokkenheid van de bewoners. Vervolgens stelt de verwerende partij dat de dichtstbijzijnde woonzone zich bevindt op 700 m (zuidoosten) van de projectzone en de dichtstbijgelegen woning op een afstand van 89 m van de meest zuidelijke windturbine, dat de eigenaar van deze woning betrokken partij is in het project, dat eventueel milderende maatregelen dienen te worden genomen en dat dit aspect wordt behandeld in de aanvraag tot milieuvergunning.

Nog daargelaten vraag wat de verwerende partij bedoelt met het "betrokken partij" zijn van de eigenaar van de dichtstbijgelegen woning, moet vastgesteld worden dat deze overweging niet volstaat om tot de conclusie te komen dat het inplanten van een windturbine op een afstand van

89 meter stedenbouwkundig aanvaardbaar kan worden geacht. Bovendien moet vastgesteld worden dat de verwerende partij de aanwezigheid van de andere woningen in de relevante omgeving van het aangevraagd project ten onrechte onbesproken laat en in het bijzonder geen aandacht besteed aan het bezwaar van een buurtbewoner die aangaf ingesloten te zullen worden door windturbines. Tenslotte voldoet een loutere verwijzing naar een milieuvergunningsaanvraag niet aan de beoordeling zoals vereist door het hierboven aangehaald artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO.

6.

De conclusie van het voorgaande is dat, in het licht van de omstandigheden van de zaak, de verwerende partij de verenigbaarheid van het aangevraagd project op kennelijk onzorgvuldige wijze heeft beoordeeld.

Het middel is in de hiervoor aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de ny ELECTRABEL is ontvankelijk.
- 2. Het beroep het college van burgemeester en schepenen van de stad HOOGSTRATEN is onontvankelijk.
- 3. Het beroep van de stad HOOGSTRATEN, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen is ontvankelijk.
- 4. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 augustus 2013, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het oprichten van 2 windturbines als uitbreiding van een bestaand windturbinepark op percelen gelegen te 2321 Hoogstraten, Gaarshof zn / Hoge Akker zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 681a, 683a en 684a.
- De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 6. De Raad legt de kosten van het beroep van de tweede verzoekende partij, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 7. De Raad legt de kosten van het beroep van de eerste verzoekende partij, bepaald op 175 euro ten hare laste.
- 8. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS Nathalie DE CLERCQ